

ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО ЗАКЛАДУ

Гаряєва Г.М.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Викладання правових дисциплін у вищих навчальних закладах викликає особливу стурбованість, тому що кількість годин, відведених на їх вивчення, не відповідає потребам часу. Незважаючи на те, що часу для самостійної роботи студентів збільшено, треба констатувати, що правосвідомість молоді людини ще не готова до цієї форми, отже є передчасною.

Обмеженість годин у викладанні, наприклад, такої дисципліни як «Правознавство», за останні роки має навіть тенденцію до зменшення (з 32 лекційних годин і 8 семінарів до 16 лекційних годин і 16 годин на семінарське заняття), що призводить тільки до поверхового ознайомлення з цією важливою дисципліною, яка містить наступні теми: «Поняття й ознаки права як соціальної системи», «Цивільне право як галузь права», «Цивільно-правові правочини (угоди). Договір», «Сімейні правовідносини», «Трудові правовідносини», «Основи адміністративного права України», «Основи кримінального права України», а, отже, і поверхового її опанування студентами. Ця дисципліна не повинна дублювати аналогічний за назвою предмет, який вивчається у загальноосвітніх школах. При розробці навчальних програм бажано враховувати, що зазначена дисципліна повинна викладатись саме на старших курсах, тобто тоді, коли студент знаходиться на порозі трудової діяльності (а тільки на деяких факультетах дисципліна читається на четвертому курсі, у інших – на другому або на третьому).

Необхідно враховувати ту обставину, що у вищих навчальних закладах правові дисципліни викладають юристи, переважно з практичним досвідом роботи. Вони мають змогу донести до студентів поглиблені знання, що є необхідним саме в період становлення вітчизняного законодавства та прийняття великої кількості законодавчих та підзаконних актів. Варто брати до уваги і необхідність зворотного зв'язку зі студентами: вирішення ситуаційних завдань, обговорення окремих проблемних питань діючого законодавства, аналізу контрольних робіт, домашніх завдань (складання договору, позовної заяви), тощо.

Пріоритетним напрямком має бути якість, адже від цього залежить і формування правової компетентності, і високої правосвідомості, а також подолання такого негативного явища, як правовий нігілізм.

Таким чином, якщо не можна збільшити кількість годин для вивчення правових дисциплін, то треба більше уваги звертати на самостійну роботу студентів, і для того запропонувати різні види завдань: проблемні питання, термінологічне завдання, методичне завдання, практичне завдання, завдання для перевірки засвоєних знань, що надасть можливості не тільки готувати високопрофесійних фахівців з різних спеціальностей, а й громадян, які належним чином забезпечені знанням своїх прав, свобод і обов'язків, умінням їх правильно реалізувати у різних сферах життєдіяльності.